

Caldrà una acció capaç d'impedir la intervenció feixista a Espanya

NO CAIGUEM EN INGENUITATS!

Mentre el Comitè i el sots-Comitè de Londres consumeixen llurs energies en la redacció de nous projectes i noves fórmules que no poden tenir altra justificació que facilitar la política del fet consumat que, amb una audàcia cada dia creixent, practiquen Hitler i Mussolini, i mentre França esguarda angiosament i temerosa l'actitud recelosa i passiva d'Anglaterra, ens arriba del nou Continent una notícia que, tot i valorant-la en el seu positiu volum, no ens havia de fer caure en una eufòria ingenua.

Ja heu llegit la nova, amb el colofó que comporta: Del port de Nova-York ha salpat un vaixell amb un important carregament d'avions i material de guerra amb destinació al Govern legítim de la República espanyola. Gairebé simultàniament, les Cambres han decretat l'embargament d'armes destinades a qualsevol país que estigui en guerra civil. L'actitud dels Estats Units no representa, doncs -- ans al contrari, n'és un avalament --, un canvi en la funesta teoria de la neutralitat propagada pel senyor Blum. Sembla com si, per un disseny fatalista, ja renunciéssim a fer prevaler davant del món la nostra posició, inqüestionable en el dret internacional, que dins el territori hispànic es desenvolupa una lluita entre un Govern legítim i unes bandes faccioses aixecades en armes i ajudades d'una manera oficial per unes potències estrangeres. Al cap de sis mesos de lluita ens trobem, de fet, -- i ja gairebé ningú no gosa fer-hi cap objecció -- que som equiparats amb la facció insurrecta. Som considerats igualment belligerants. Llevat de la URSS i de Mèxic, cap país no s'atreveix a vendre armes al Govern legítim de la República. Podíem creure que els Estats Units fessin, amb tota gallardia, el que no han fet França ni Anglaterra?

A despit de tot, a despit de la intensa propaganda que als medis més sensibles de la política internacional han realitzat, des del començ de l'aixecament militar, i adhuc abans, els agents de Franco sota les consignes de Hitler i Mussolini, necessitem que les democràcies occidentals amenaçades pels imperialismes italià i germànic, vinguin d'una manera efectiva en ajut nostre i s'acabi d'una vegada aquesta política vacilant i contemporitzadora que afavoreix escandalosament l'agressió feixista. França i Anglaterra han d'impedir la invasió feixista a Espanya, no solament per motius d'equilibri polític -- adhuc per propi egoisme --, sinó també pel convenciment que hem d'aconseguir que arrelhi profundament a les cancelleries i a les masses populars dels dos grans països la idea que llur actitud contra l'expansió feixista està, així mateix, avalada per la defensa dels drets d'un Govern legítim i responsable i d'unes masses populars que, amb un sentit de disciplina, de cohesió i de respecte a aquelles coses inviolables en tota societat civilitzada, es proposen mantenir les conquestes assolides legítimament i democràticament, i estructurar sobre bases racionals el nou ordre polític i social.

Mentre no aconseguim de coordinar aquests dos factors, un dels quals, i no el menys decisiu en aquests moments greus, està a les nostres mans, s'allargarà la guerra i la política del Quai d'Orsay i del Foreign Office seguirà debatent-se en el confusionisme i en les vacilacions. Repetim-ho una vegada més. A la reraguarda també podem guanyar la guerra. I potser és, en definitiva, on caldrà que la guanyem.

La Premsa anglesa, preocupada davant el caire que van prenent els afers d'Espanya

Londres, 7. -- La Premsa es preocupa del greu caràcter que van prenent els assumptes d'Espanya i destaca que els Governos que no són feixistes senten ansietat pels successos que s'hi desenvolupen.

Es confirma d'una manera absoluta el desembarament de forts contingents alemanys a Cádiz, abans de Nadal, i es destaca que és naturalíssima l'alarma de França en veure com els alemanys acuden a reforçar el decadent exèrcit de Franco.

D'algunes informacions que avui es publiquen se'n desprèn que en les esferes competents regna gran inquietud davant la preponderància que el militarisme alemany està prenent en la part d'Espanya sotmesa a la dominació dels rebels.

Es posa, encara, de manifest, que els recents reforços italians i alemanys no constitueixen una mesura apropiada per a obtenir l'apavagament d'Europa.

El «Daily Herald» diu aquest matí: «Si les respostes italiana i alemanya són evasives, les nacions pacífiques tindran el deure ineludible de decidir una acció capaç d'impedir la intervenció feixista a Espanya. Per a això caldrà estudiar quins són els mitjans millors i després obrir en conseqüència.»

"Cal modificar la política exterior de França i subministrar armes a l'Espanya republicana"

París, 7. -- La Premsa continua ocupant-se de la qüestió d'Espanya i destaca avui, d'entre els articles que apareixen en els periòdics, un que publica «Le Populaire», sota la signatura del conegut militant socialista Jean Zisomski, amb el títol de: «Cal defensar la República espanyola».

Zisomski diu, entre altres coses, que l'anomenada política de no intervenció no ha pogut impedir que Alemanya i Itàlia reconeguessin la «Junta» facciosa de Burgos, ni tampoc que es produïssin gravíssims incidents en algunes territorials espanyoles. Insisteix en el fet d'una necessària modificació fonamental de la política exterior de França, recobrant, primer de tot, la seva llibertat d'acció per a aixecar l'embargament sobre el subministrament d'armes i municions a l'Espanya republicana. Zisomski declara a continuació que es troba fermament decidit a continuar la campanya intervencionista i afegeix que cal posar en pràctica la Internacional de les masses obreres.

VILLALBA RECORRE EL FRONT CORDOVES

Andujar, 7. -- El dia d'ahir fou de reconeixement dels fronts facciosos de Montoro, Porcuna i... Aquests reconeixements es realitzaren per la columna... i la brigada Galán, sense incidències d'importància. Les forces lleials solament tingueren un ferit lleu, i arribaren prop dels objectius establerts, sobretot a Lopera, on s'arribà a dos quilòmetres del poble.

El nou cap d'aquest front, coronel Villalba, ha recorregut tots els sectors.

Ni l'aviació lleial ni la facciosa, no actuaren en el dia d'ahir.

Mentre la Cambra nord-americana discutia...

Ha sortit cap a Espanya un vaixell amb un carregament d'avions i material de guerra

Nova York, 7. -- El cargo espanyol que transportava avions en peces i material de guerra, ha sortit a les 6.45 del port de Nova York.

Nova York, 7. -- En el moment que el Senat, a Washington, es disposava a començar la discussió de la resolució sobre l'embargament de les armes, ha sortit de Nova York el vaixell espanyol que porta un carregament d'avions desmuntats i material de guerra.

Nova York, 7. -- Quan el vaixell espanyol, carregat de material de guerra, passava per Sandy Hook, ha estat detingut per un vaixell i un avió guardacostes, els quals l'han obligat a tornar als docks de Brooklyn.

Nova York, 7. -- Pocs moments després d'ancorar als docks de Brooklyn, el vaixell espanyol ha rebut autorització per a tornar a partir i es posa de manifest que la detenció no era motivada pel debat al Congrés nord-americà, sinó per una qüestió legal.

Actualment, el dit vaixell ja es troba fora de les àgües jurisdiccionals nord-americanes.

Les Cambres nord-americanes prohibeixen l'exportació d'armes

Washington, 6. -- La Cambra de Representants ha aprovat una resolució per la qual es decideix l'embargament de les armes destinades a països on hi hagi guerra civil.

Washington, 6. -- El Senat ha aprovat la resolució de l'embargament d'armes destinades a Espanya, després d'una breu sessió. La resolució ha estat aprovada per unanimitat.

Washington, 7. -- Durant el debat en el Congrés sobre l'embargament d'armes amb destinació a Espanya, alguns diputats precisaren que acceptaven la resolució perquè es presentava en condicions que felen necessària una legislació immediata, però que no s'associaven al principi de l'embargament com a mesura destinada a assegurar la neutralitat dels Estats Units d'Amèrica.

De la sessió d'ahir se'n desprèn que el Congrés no es mostrarà tan docil quan a finals de mes hagi de reemplaçar la llei de neutralitat.

Una esmena destinada a fer aquesta llei aplicable a tota les cases de països en guerra civil, fou rebutjada.

Nova York, 7. -- Heus ací el text de la resolució adoptada pel Congrés que imposa l'embargament d'armes amb destinació a Espanya:

«Mentre duri l'estat de guerra civil que regna actualment a Espanya, serà il·legal exportar armes, municions i equips de guerra dels Estats Units i de les seves possessions a Espanya o a països estrangers que les reexportin a aquell país. Les armes, municions i equips de guerra que estan prohibides per a l'exportació ja foren enumerades en la proclama del President de data 10 d'agost. Totes les llicències per a l'exportació d'armes, municions i equips de guerra cap a Espanya queden anul·lades al·lo facto. Els contraventors seran castigats amb una multa fins a deu mil dòlars i amb la pena de presó fins a un any. Correspon al President proclamar el moment en què les condicions objecte d'aquesta resolució hauran deixat d'existir.»

Fins divendres no s'aplicarà l'embargament

Washington, 7. -- L'embargament sobre les armes i municions amb destinació a Espanya no s'aplicarà fins divendres. En les esferes del Capitoll es creu, en efecte, que el President Roosevelt no podrà aprovar la llei abans d'aquest dia, ja que el vice-president de la República i el president de la Cambra han de rubricar el text oficial de la llei abans de transmetre-la al President. Aquestes rubriques han de tractar-se davant les Cambres i durant la sessió. Com que les sessions del Congrés i del Senat s'han ajornat fins al divendres, la llei no podrà entrar en vigor fins aquell dia.

A proposta del Comissariat d'Ordre Públic, el conseller de Seguretat Interior ha dictat importants disposicions per al garantiment de l'ordre

No es podran fer registres i detencions ni imposar penyores més que per ordre del Comissari general del Cap de Serveis de la Comissaria d'Ordre Públic

Tots els que contravinguin aquestes disposicions seran considerats facciosos i sancionats com a tals

A proposta del Comissariat de la Comissaria General d'Ordre Públic, i d'acord amb la Junta de Seguretat, el conseller de Seguretat Interior, en el dia d'ahir, ha donat la següent ordre circular:

«A fi d'unificar els serveis que es presten a la Comissaria General d'Ordre Públic, i a proposta dels membres que integren el Comissariat de la mateixa, i en ús de les facultats que em són conferides.

He resolt:

Primer: Els escorcolls i detencions hauran d'ésser ordenats pel Comissari General d'Ordre Públic o pel Cap dels Serveis de la Comissaria, amb exclusió de tota altra autoritat subalterna.

Segon: Els monuments de llibertat seran dictats previ acord, pel comissari general, a proposta dels que formen el Comissariat.

Tercer: Les penyores que siguin necessàries imposar per activitats de caràcter feixista o similars, o per altres conceptes, hauran d'ésser de-

cretades pel comissari general d'Ordre Públic. El cap dels Serveis podrà proposar al comissari la imposició de penyores, previ l'informe corresponent.

Quart: Contra la imposició de les penyores imposades, els afectats podran recórrer en recurs d'alçada, a la meua autoritat, la qual serà ratificada o condonada previ els informes corresponents i les circumstàncies que hi puguin concórrer.

Cinquè: El comissari general, el cap dels Serveis, l'inspector general dels Serveis i el secretari general, sota la seva responsabilitat, tindran cura que en cap cas sigui satisfet l'import de les penyores que calgui imposar, en altra forma que no sigui paper de pagament de la Generalitat i així mateix que tots els objectes de valor dels quals sigui decretada la seva incautació siguin degudament inventariats i ingressats a la Tresoreria de la Generalitat.»

tencions que no siguin disposades pel comissari general d'Ordre Públic o pel cap de Serveis de la Comissaria. La Junta de Seguretat i aquest Comissariat estem completament decidits a anar contra aquesta mena de feixisme embosc que a sorgit a Barcelona.

Prou presons i cementiris clandestins!

Solament hi ha d'haver un lloc per a portar els detinguts: La Comissaria General d'Ordre Públic.

Haig de demanar també per mitjà de la premsa que els elements re-

(Passa a la pàgina 3.)

Tot l'or al Banc d'Espanya

Els Bancs han de lliurar-lo abans del dia 10

Es constituïran a tot Espanya els Consells Municipals integrats per representants dels sectors antifeixistes

València, 7. -- La «Gaceta» publica avui un decret disposant que el Consell Superior de Protecció de Menors es denominarà d'ara endavant Consell Nacional de Tutela de Menors.

Estat. -- Decret considerant sense valor els passaports expedits per les autoritats faccioses per a la circulació entre la zona espanyola del Protectorat del Marroc i de l'altre costat de la seva frontera, així com

els passaports expedits pels consells de la nació a la zona del Marroc francès, Argel i Tànger.

Hisenda. -- Es disposa que els Bancs operants a Espanya lliuraran a la Central del Banc d'Espanya (València) i a les seves sucursals, l'or en monedes i en pasta i les divises estrangeres que tinguin al seu poder abans del dia 10 del corrent mes.

Les divises que en el succedat re-

bin els Bancs seran tramessos en el termini de vuit dies al Centre de Contratació de Moneda (València).

Governació. -- Decret en el qual es disposa que quedin dissolts tots els Ajuntaments i Comissions gestores en l'actualitat existents.

Pels governadors civils es procedirà a constituir Consells municipals en els quals estiguin representats els partits polítics del Front Popular i les organitzacions sindicals obreres.

"PROU PRESONS CLANDESTINES!" DIU EL CAMARADA RODRIGUEZ

"L'Esquerra i la nova organització social"

Sobre aquest tema, avui, a les vuit del vespre, Antoni M. Sbert, conseller de Cultura de la Generalitat, donarà una conferència davant la nova Emisora E. R. C.

Aquesta conferència serà retransmesa per les emissores oficials de la Generalitat.

El comissari general d'Ordre Públic, camarada Rodriguez, en rebre aquest migdia els informadors, els ha fet les següents manifestacions:

«Avui, en el «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya», han aparegut les disposicions preses per iniciativa d'aquesta Comissaria en la reunió de la Junta de Seguretat, d'ahir. Amb aquestes mesures, la importància de les quals no cal que us remarki, confio que hauran donat una gran passa envers la normalització de l'Ordre Públic a Catalunya.

Segons aquestes disposicions no podran efectuar-se escorcolls ni de-

UPTON SINCLAIR PREN POSICIÓN

**"Suposeu que el 1940,
el poble americà..."**

Upton Sinclair, el gran novel·lista a l'oest americà, autor de les acusacions més formidables que hagin estat mai llançades des del camp de les lletres contra el capitalisme i l'imperialisme l'haquí, autor de les denúncies escrutadores que es fan en els seus llibres «Carbó», «Un patriota cent per cent», «Petrol», «Els emmalaltats de Xicago», «Mountain City»... Upton Sinclair, el més gran novel·lista dels Estats Units, junt amb Sinclair Lewis, ha enviat fa uns dies a tots els grans rotatius i a les revistes de ciències i lletres de l'Amèrica del Nord, el següent article-lletra.

En ell, Sinclair pren coratjament posició contra els generals rebels. Aquesta actitud, mantinguda en un país on encara els llinxaments estan a l'ordre del dia, i on, malgrat i precisament a causa del formidable avanç tècnic, les grans multituds militants pensen uniformement i creuen que els «radicals» i els «trouges» són una monstruosa i empatibla mena de bestes amb el ganivet a les dents i una tendència a la matança indiscriminada.

ment un acte de coratge i de sinceritat que cal destacar. La lletra diu així:

«Heus ací una carta que valdria la pena de llegir-la cada setmanes i que encara no ha rebut resposta. Us prego que la publiqueu, per tal que els vostres lectors puguin jutjar si és mereixeda una contestació.

«Tinent general Robert Lee Bullard, President de la Lliga per a la Seguretat Nacional, Nova York.

Apreciat general Bullard:

En un dels diaris del trust Hearst, amb data del 9 d'agost, he remarcat en primera plana un article que us és atribuït i als següents títols: «Activitats clandestines posades al clar. La joventut espanyola entrenada militarment pels roigs. Que la situació d'Espanya serveixi de lliçó als EE. UU., ens declara el general Bullard». En aquest article us adreça al poble americà i li diu:

«Un comunista dirigeix la política del Govern del Front Popular espanyol i està fent esdevenint un Govern socialista. Una gran part de la població, amb l'exèrcit al front, s'han aixecat per tal d'oposar-se a la bolxevització d'Espanya. Aquesta adversitat del comunisme tenen soldats disciplinats, armes, canons, municions, una hàbil direcció militar. Haurien hagut de vèncer amb facilitat. Per què no ho han estat així?

Continuau explicant que els roigs havien entrenat secretament en la disciplina militar els seus adherents, sobretot els joves, i afegiu que això és significatiu per als Estats Units, perquè els roigs d'admeten i preparen també secretament la joventut americana amb el mateix objectiu.

Em sembla que en aquesta història heu passat per alt una sèrie de fets significatius. No dieu als lectors de la premsa Hearst que l'actual Parlament espanyol ha sortit dels vots de la majoria del poble espanyol. Aquesta gran part de la població que fa servir el Govern legal, s'oposa a la voluntat del poble espanyol, perquè el Govern ha estat elegit pel Parlament. ¿Com és que simpatitzau amb uns insurrectes i per què espereu que els vostres lectors compartiran aquesta simpatia?

Em sembla, general Bullard que el poble americà té el dret de demanar-vos que aclariu la vostra actitud respecte a un moviment que té per objecte destruir un Govern i una voluntat popular que s'ha expressat constitucionalment a les urnes. Nosaltres, americans, tenim el costum de considerar els oficials del nostre exèrcit com a servidors, no com a amos, però molt alta que algú la seva graduació. Si tenen la intenció de refusar-se a servir-nos i d'intentar dominar-nos, com més aviat ho sapiguem, millor serà. Us demano, doncs, de respondre públicament a la pregunta hipotètica següent:

Suposeu que el 1940, el poble dels Estats Units elegís al President un Congrés que procedís constitucionalment a promulgar diverses lleis que tendeixin a la supressió del sistema capitalista per tal de substituir-lo per un sistema de producció per a tots. I suposeu que una gran part de la població, estupefida pels la classe capitalista, s'aixequi en armes tractant de destruir aquest Govern i d'evitar que aquestes lleis entrin en vigor. Quina seria, en un cas així, la vostra actitud? (Creieu que un aixecament semblant seria just i li concediríeu el vostre ajut?)

Suposo, naturalment, que les lleis al·ludides serien lleis constitucionals. Així, per exemple, segons la Constitució americana, el Congrés té plens poders en la qüestió dels impostos. Podria, doncs, taxar les grans fortunes fins a suprimir-les podria abolir l'herència, podria emetre noves obligacions i amb elles pagar les fàbriques, previndria expropiacions a utilitat pública establir en aquestes fàbriques i en les terres igualment expropiades un treball col·lectiu i una producció per a tots. Jo, que sóc partidari de portar a la pràctica un programa semblant i que l'exposo als ciutadans de Califòrnia, desitjo saber si podria ésser portat a la pràctica pacíficament, sense disturbis, o si l'oporia amb una insurrecció fomentada per la classe capitalista i realitzada per l'exèrcit. Quan els oficials del nostre Exèrcit juren sostenir la Constitució, ¿és que pensen realment en la nostra Constitució i a sostenir-la?

I si el mateix jurament es dona pels militars d'un cert país estranger, ¿com és possible que la simpatia d'un tinent general de l'Exèrcit vagi no pas als elements constitucionals i als oficials que mantenen el que han jurat, sinó als que, violant lliures promeses, volen destruir un Govern elegit lliurement?

Sincerament vostre...

Aquesta és la lletra que el general Bullard no m'ha contestat encara. El desenvolupament de la guerra d'Espanya ha llançat un raig de llum sobre la lluita mundial entre el feixisme i el socialisme. El Govern americà ha prohibit l'exportació d'armes a Espanya. És la seva definició de la neutralitat, però de fet això equival a reconèixer els rebels com a una part bel·ligerant. Segons jo sé, no es troba ni un cas en la història internacional que un Govern democràtic, establert «de facto», no hagi pogut comprar armes per a defensar-se d'una rebel·lió. Però, és clar... El Govern espanyol és un Govern d'obres i esquerrans i la llei internacional, segons sembla pot ésser menysprejada quan es tracta de destruir un Govern progressiu, per molt legal i ben establert que sigui.

El més sorprenent de tot, però, és l'actitud del Govern francès del Front Popular, que s'ha deixat «burlar» per les amenaces de Hitler i Mussolini en combinació. Secretament els Govern feixistes continuaran facilitant tota mena d'armes als rebels, amb menyspreu de qualsevol acord. Veurem de nou Hitler i Mussolini recomençar el seu bluff contra el món democràtic tant vegades com els calgui, fins que un dia arribin tan enllà que obliguin els Govern democràtics a unir-se per salvar la seva pròpia existència i la des d'una amenaça.

Així escriu Upton Sinclair...

M. de la R. — Aquesta carta de Sinclair és anterior a l'acord del Secretariat d'Estat d'autoritzar la tramesa d'armes a Espanya i, naturalment, a la resolució de la Cambra de Representants votada aquesta matí decidint l'embargament d'armes als països en guerra civil.

Sobre la frontera alemanya El ressò de la nostra lluita

El company Lloç Dalt, delegat a París del Comitè de Propaganda de Catalunya, ha estat recentment a la frontera alemanya, on davant dels obrers reunits del Gran Ducat de Luxemburg i dels exiliats alemanys contraris a Hitler, ha fet una crida a la solidaritat del proletariat alemany per tal que lluiti a l'interior d'Alemanya a fi d'aconseguir el triomf en defensa de la lluita que sosté el poble espanyol contra les forces de la Reichswahr.

El dia 4 d'aquest mes, davant d'un nombre públic, en el qual hi havia representacions de totes les organitzacions obreres i sindicals del Gran Ducat i estrangeres, el company Dalt féu una exposició de la veritable situació espanyola donant les raons per les quals el proletariat espanyol demana ajut de les organitzacions obreres de tot el món per tal de poder continuar la lluita i aixotar definitivament el feixisme.

Davant de la posició bel·ligerant que Hitler ha pres en el conflicte espanyol, va adreçar-se especialment als obrers alemanys i als que, trobant-se a alguns metres de la frontera, podien informar el proletariat esclavitzat d'Alemanya de la situació del nostre problema. Ho i aconsellant-los que es revoltessin contra el despotisme de Hitler sobolejant la tramesa d'homes i material de guerra cap a la península ibènica.

Anuncià també que l'atacament del feixisme a casa nostra serà la victòria del proletariat internacional contra aquest feixisme internacional i, per tant, el deslliurament de totes les masses obreres que sofrien sota el jou feixista.

El parlament del company Dalt fou acollit amb una frenètica ovació i interromput diverses vegades pels crits de «la internacional» i «la nostra lluita».

Aquest acte ha produït a tot el Ducat de Luxemburg una formidable sensació. Prova n'és el fet d'haver-se expedit una enorme quantitat de telegrams d'adhesió al poble espanyol, al qual han promès ajudar per tota els mitjans en la lluita que sosté.

Després d'haver-se celebrat l'acte que acabem d'esmentar, s'ha creat un Comitè de Propaganda a la frontera alemanya queindrà cura d'informar a tots els companys alemanys la veritable situació d'Espanya i el desenvolupament de la lluita al nostre territori.

UNA MANXETA DE "LA HUMANITAT"

**¿Quina solidaritat podem esperar
deis de fora si nosaltres no som
capaços de sentir-la aquí dintre?**

SEVILLA, SOTA LA BOTA HITLERIANA

Estem molt mal informats sobre el que passa a l'Espanya rebel, sobretot perquè a Burgos no permeten l'entrada als periodistes francesos, anglesos i americans.

Per entrar a l'Espanya negra i poder recollir algunes informacions, útils i exactes — si hom no és subdit d'un Estat feixista o periodista complaent i servil de la nostra gran premsa — cal presentar-se com a turista inofensiu, i ocultar que s'està en relació amb la premsa o les agències internacionals.

Es l'estratagema que ha usat el representant del gran òrgan liberal de Manchester, al qual devem la major part dels suggestius informes que el seu diari acaba de publicar.

Sevilla, segons les autoritats rebels, està cridada a ésser la futura capital d'Espanya. Han assassinat un tan gran nombre de militants socialistes, comunistes i llibertaris, que ja es pensen estar segurs de l'esdevenidor. (Però l'al·lucinat frenal de Queipo de Llano està molt equivocada. El 1871, després de la matança de 35.000 federats i l'empresonament i l'execució d'altres 60.000 comunistes, París va elegir un Consell municipal d'esquerra...)

Els greus «moros rossos» es veien per tot arreu. Rígid i rubicund, aquests homes-màquines feien ressonar els seus talons i saludaven estenent el braç, amb un crit ronc i exhortador de «Heil Hitler» a cada passa. Pel que es refereix als moros autèntics, eren cada vegada més escassos, únicament alguns mutilats de guerra dels quals ningú no fa cas.

Al restaurant, impossible de fer-se servir. Després d'esperar una hora, el company de taula de l'enviat del «Guardian», un periodista feixista espanyol, va anar a queixar-se al director de l'hotel, i aquest va contestar-li: «Ho sento molt, però primer hem d'ocupar-nos dels de la classe mitjana. Per altra banda establir una completa solidaritat moral entre els seus membres.

Entre els grups i les organitzacions que fora de les nostres fronteres realitzen una tasca a favor de la nostra lluita, cal destacar sens dubte la que des del 2 de setembre de l'any passat porta a terme la «Associación des Amis de l'Espagne Republicaine» de Ginebra.

Aquesta organització va constituir-se amb l'objecte d'agrupar els ciutadans de tots els sectors, amb prou ideal democràtic per a fer acte d'adhesió i portar així l'ajut moral als republicans d'Espanya. Amb la creació d'aquesta organització els seus membres han volgut demostrar, als defensors de les llibertats amenaçades, els seus sentiments de completa solidaritat amb el poble espanyol i al mateix temps el compromís de fer sempre i arreu el possible per a salvaguardar els seus propis drets civils.

Entre les diverses finalitats que es proposa la «Associación des Amis de l'Espagne Republicaine» hi ha d'organitzar una propaganda del més intens possible a favor de l'Espanya republicana i ajudar per mitjà de la paraula i de publicacions les campanyes esbocades per tots els adversaris de la democràcia. També es proposa aconseguir completar l'obra de les diverses organitzacions de socors ja formades, bo i emprant les quantitats recaptades per les quotes regulars dels seus membres a l'objecte de respondre immediatament a les necessitats dels republicans espanyols, enviant material químic i sanitari, roba d'abric, quèviures i organitzant un ajut per als infants víctimes de la guerra civil.

El caràcter d'aquesta Associació es diferencia netament de les altres accions de socors realitzades pels partits polítics, sindicats i altres múltiples societats d'ajut. Aquesta diferència és, en primer lloc, pel fet que uneix tots els elements democràtics actius, no solament els de la classe obrera, sinó també els de la classe mitjana.

La idea del bloqueig guanya cada dia més terreny

París, 8. — Als cercles polítics d'aquesta capital es nota una gran preocupació a conseqüència de la gravació soferta en la crisi espanyola.

La idea del bloqueig és acollida favorablement per nombroses personalitats, especialment de tendència esquerrista, i a aquest «fete» el «Ouvrier» diu que la idea va guanyant terreny per moments, encara que posar de relleu que no podrà saber-se res en definitiva fins demà, que s'ha de reunir el Consell de ministres i efectuar un definitiu examen de la qüestió d'Espanya.

Per la seva part, el «Humanité» es refereix a les conversacions que han tingut lloc entre els ministres de la Guerra d'Anglaterra i de França, senyors Duff-Cooper i Dandier, respectivament, i diu la policia, que ha estat obtinguda per un informador, que Duff-Cooper parlà amb Dandier sobre les conseqüències que tindria per a França la invasió que els alemanys estan realitzant a Espanya.

Així mateix creiem poder afirmar que en l'actualitat el Govern d'Anglaterra preveu a l'estudi de l'ingit d'un bloqueig de les costes ibèriques, d'acord i amb el concurs de França.

nos d'aquests senyors alemanys: són molt exigents i s'enfaden si no els servim de seguida.»

A dos quarts de quatre, i quan els «moros rossos» abandonaren el menjador, pogueren entrar els pobres espanyols que s'havien esperat a la porta.

Pels carrers, observa el nostre col·lega, se sent el «Deutschland über alles», el «Glorieuzza» i l'Himne de la Falange Espanyola. Tot aquell que no vulgui ésser passat per les armes se'n guardarà prou de cantar l'Himne de Riego.

Els rebels espanyols han abdicat tot orgull, tot sentiment d'honor o de pudor nacional. El periodista feixista espanyol que es va fer amic del nostre col·lega anglès, no s'avergonyia d'aquesta humiliant situació.

«Com més alemanys hi hagi, millor!» — deia sovint i afegia aquestes significatives paraules: «Durant la guerra europea, el veritable sentiment dels espanyols era germanòfil. Solament uns quants intel·lectuals i vells polítics afavorien els aliats. A l'Espanya d'avui ja no hi queden intel·lectuals d'aquesta mena. I si n'hi ha, que s'amaguin, perquè

els rebels espanyols han abdicat tot orgull, tot sentiment d'honor o de pudor nacional. El periodista feixista espanyol que es va fer amic del nostre col·lega anglès, no s'avergonyia d'aquesta humiliant situació.

«Com més alemanys hi hagi, millor!» — deia sovint i afegia aquestes significatives paraules: «Durant la guerra europea, el veritable sentiment dels espanyols era germanòfil. Solament uns quants intel·lectuals i vells polítics afavorien els aliats. A l'Espanya d'avui ja no hi queden intel·lectuals d'aquesta mena. I si n'hi ha, que s'amaguin, perquè

els rebels espanyols han abdicat tot orgull, tot sentiment d'honor o de pudor nacional. El periodista feixista espanyol que es va fer amic del nostre col·lega anglès, no s'avergonyia d'aquesta humiliant situació.

els rebels espanyols han abdicat tot orgull, tot sentiment d'honor o de pudor nacional. El periodista feixista espanyol que es va fer amic del nostre col·lega anglès, no s'avergonyia d'aquesta humiliant situació.

els rebels espanyols han abdicat tot orgull, tot sentiment d'honor o de pudor nacional. El periodista feixista espanyol que es va fer amic del nostre col·lega anglès, no s'avergonyia d'aquesta humiliant situació.

els rebels espanyols han abdicat tot orgull, tot sentiment d'honor o de pudor nacional. El periodista feixista espanyol que es va fer amic del nostre col·lega anglès, no s'avergonyia d'aquesta humiliant situació.

els rebels espanyols han abdicat tot orgull, tot sentiment d'honor o de pudor nacional. El periodista feixista espanyol que es va fer amic del nostre col·lega anglès, no s'avergonyia d'aquesta humiliant situació.

els rebels espanyols han abdicat tot orgull, tot sentiment d'honor o de pudor nacional. El periodista feixista espanyol que es va fer amic del nostre col·lega anglès, no s'avergonyia d'aquesta humiliant situació.

els rebels espanyols han abdicat tot orgull, tot sentiment d'honor o de pudor nacional. El periodista feixista espanyol que es va fer amic del nostre col·lega anglès, no s'avergonyia d'aquesta humiliant situació.

els rebels espanyols han abdicat tot orgull, tot sentiment d'honor o de pudor nacional. El periodista feixista espanyol que es va fer amic del nostre col·lega anglès, no s'avergonyia d'aquesta humiliant situació.

els rebels espanyols han abdicat tot orgull, tot sentiment d'honor o de pudor nacional. El periodista feixista espanyol que es va fer amic del nostre col·lega anglès, no s'avergonyia d'aquesta humiliant situació.

els rebels espanyols han abdicat tot orgull, tot sentiment d'honor o de pudor nacional. El periodista feixista espanyol que es va fer amic del nostre col·lega anglès, no s'avergonyia d'aquesta humiliant situació.

els rebels espanyols han abdicat tot orgull, tot sentiment d'honor o de pudor nacional. El periodista feixista espanyol que es va fer amic del nostre col·lega anglès, no s'avergonyia d'aquesta humiliant situació.

els rebels espanyols han abdicat tot orgull, tot sentiment d'honor o de pudor nacional. El periodista feixista espanyol que es va fer amic del nostre col·lega anglès, no s'avergonyia d'aquesta humiliant situació.

els rebels espanyols han abdicat tot orgull, tot sentiment d'honor o de pudor nacional. El periodista feixista espanyol que es va fer amic del nostre col·lega anglès, no s'avergonyia d'aquesta humiliant situació.

els rebels espanyols han abdicat tot orgull, tot sentiment d'honor o de pudor nacional. El periodista feixista espanyol que es va fer amic del nostre col·lega anglès, no s'avergonyia d'aquesta humiliant situació.

els rebels espanyols han abdicat tot orgull, tot sentiment d'honor o de pudor nacional. El periodista feixista espanyol que es va fer amic del nostre col·lega anglès, no s'avergonyia d'aquesta humiliant situació.

els rebels espanyols han abdicat tot orgull, tot sentiment d'honor o de pudor nacional. El periodista feixista espanyol que es va fer amic del nostre col·lega anglès, no s'avergonyia d'aquesta humiliant situació.

els rebels espanyols han abdicat tot orgull, tot sentiment d'honor o de pudor nacional. El periodista feixista espanyol que es va fer amic del nostre col·lega anglès, no s'avergonyia d'aquesta humiliant situació.

els rebels espanyols han abdicat tot orgull, tot sentiment d'honor o de pudor nacional. El periodista feixista espanyol que es va fer amic del nostre col·lega anglès, no s'avergonyia d'aquesta humiliant situació.

els rebels espanyols han abdicat tot orgull, tot sentiment d'honor o de pudor nacional. El periodista feixista espanyol que es va fer amic del nostre col·lega anglès, no s'avergonyia d'aquesta humiliant situació.

els rebels espanyols han abdicat tot orgull, tot sentiment d'honor o de pudor nacional. El periodista feixista espanyol que es va fer amic del nostre col·lega anglès, no s'avergonyia d'aquesta humiliant situació.

els rebels espanyols han abdicat tot orgull, tot sentiment d'honor o de pudor nacional. El periodista feixista espanyol que es va fer amic del nostre col·lega anglès, no s'avergonyia d'aquesta humiliant situació.

els rebels espanyols han abdicat tot orgull, tot sentiment d'honor o de pudor nacional. El periodista feixista espanyol que es va fer amic del nostre col·lega anglès, no s'avergonyia d'aquesta humiliant situació.

els rebels espanyols han abdicat tot orgull, tot sentiment d'honor o de pudor nacional. El periodista feixista espanyol que es va fer amic del nostre col·lega anglès, no s'avergonyia d'aquesta humiliant situació.

els rebels espanyols han abdicat tot orgull, tot sentiment d'honor o de pudor nacional. El periodista feixista espanyol que es va fer amic del nostre col·lega anglès, no s'avergonyia d'aquesta humiliant situació.

els rebels espanyols han abdicat tot orgull, tot sentiment d'honor o de pudor nacional. El periodista feixista espanyol que es va fer amic del nostre col·lega anglès, no s'avergonyia d'aquesta humiliant situació.

els rebels espanyols han abdicat tot orgull, tot sentiment d'honor o de pudor nacional. El periodista feixista espanyol que es va fer amic del nostre col·lega anglès, no s'avergonyia d'aquesta humiliant situació.

els rebels espanyols han abdicat tot orgull, tot sentiment d'honor o de pudor nacional. El periodista feixista espanyol que es va fer amic del nostre col·lega anglès, no s'avergonyia d'aquesta humiliant situació.

els rebels espanyols han abdicat tot orgull, tot sentiment d'honor o de pudor nacional. El periodista feixista espanyol que es va fer amic del nostre col·lega anglès, no s'avergonyia d'aquesta humiliant situació.

elaborat el nou projecte d'atac contra Madrid.

Recentment s'ha parlat de l'arribada dels primers 5.000 voluntaris alemanys. Per altra part, és un fet que desembarcaren a Cádiz i Vigo, des de fa mesos, homes enviat per la Reichswahr. Un nacionalista (!) espanyol va confessar al nostre col·lega que els homes enviats pujaven uns 20.000.

Els agents de Hitler han organitzat una veritable «Treta» o «Gestapo». Per haver observat, tímidament, en un restaurant, que potser s'havia afusellat, massa gent a les ciutats feixistes, un espanyol fou amenaçat, a presència del corresponent del «Guardian» amb un arrest immediat.

El nostre col·lega creu que l'abominable tasca de destrucció sistemàtica de la capital d'Espanya no respon al primitiu pla de Franco. «Després de la derrota que li han infligit els republicans, al davant de Madrid, ha hagut d'acceptar la voluntat dels dos dictadors de Roma i de Berlín».

La destrucció de Madrid, respon a les ordres donades a Franco pels seus consellers alemanys i italians, sense els quals no pren cap decisió.

Jean LONGUET.
(De «Le Populaire»)

Jean LONGUET.
(De «Le Populaire»)

Jean LONGUET.
(De «Le Populaire»)

Jean LONGUET.
(De «Le Populaire»)

Jean LONGUET.
(De «Le Populaire»)

Jean LONGUET.
(De «Le Populaire»)

Jean LONGUET.
(De «Le Populaire»)

Jean LONGUET.
(De «Le Populaire»)

Jean LONGUET.
(De «Le Populaire»)

Jean LONGUET.
(De «Le Populaire»)

Jean LONGUET.
(De «Le Populaire»)

Jean LONGUET.
(De «Le Populaire»)

Jean LONGUET.
(De «Le Populaire»)

Jean LONGUET.
(De «Le Populaire»)

Jean LONGUET.
(De «Le Populaire»)

Jean LONGUET.
(De «Le Populaire»)

Jean LONGUET.
(De «Le Populaire»)

Jean LONGUET.
(De «Le Populaire»)

Jean LONGUET.
(De «Le Populaire»)

Jean LONGUET.
(De «Le Populaire»)

Jean LONGUET.
(De «Le Populaire»)

Jean LONGUET.
(De «Le Populaire»)

Jean LONGUET.
(De «Le Populaire»)

Jean LONGUET.
(De «Le Populaire»)

Jean LONGUET.
(De «Le Populaire»)

Jean LONGUET.
(De «Le Populaire»)

Jean LONGUET.
(De «Le Populaire»)

Jean LONGUET.
(De «Le Populaire»)

Jean LONGUET.
(De «Le Populaire»)

Jean LONGUET.
(De «Le Populaire»)